

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. A.Ojoga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I.Secrieru, I.Țurcan, V.Cotorobai)

Î N C H E I E R E

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Sajin Iurie,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Sajin Iurie
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la
examinarea în termen rezonabil a cauzei contravenționale și repararea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 20 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel declarată de Sajin Iurie și menținută hotărârea din 24 iulie
2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 04 mai 2020, Sajin Iurie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului
său la examinarea în termen rezonabil a cauzei contravenționale și repararea
prejudiciului moral cauzat prin această încălcare, estimat în echivalent bănesc la
suma de 50 000 lei, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor reclamantului a invocat, că la 07 iunie 2017 de către IP
Orhei i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, care a fost
expediat pentru judecare la Judecătoria Orhei. Judecarea cauzei în prima instanță a
fost efectuată de judecătorul Iurie Movilă și a durat până la 30 mai 2018, aproape un
an. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 30 mai 2018 a fost recunoscut vinovat în
comiterea contravenției prevăzute de art. 342 Cod contravențional, aplicându-i-se o
pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale, 600 lei.
Nefiind de acord cu această hotărâre, Sajin Iurie a atacat-o cu recurs la 13 iunie 2018.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iulie 2018 recursul său a fost admis,
a fost casată hotărârea primei instanțe, cu restituirea cauzei la rejudecare, cauza fiind
rejudecată la Judecătoria Orhei de judecătorul Veronica Severin, care a pronunțat o
hotărâre pe marginea cauzei abia la 30 septembrie 2019, adică rejudecarea a durat

circa un an și o lună. Hotărârea în cauză a fost contestată cu recurs, care a fost respins prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2019, hotărârea devenind irevocabilă.

Reclamantul a susținut că judecarea cauzei sale contravenționale a durat de la 07 iunie 2017 până la 21 noiembrie 2019, adică 2 ani, 5 luni și 14 zile, ceea ce nu poate fi considerat ca fiind un termen rezonabil.

Indică reclamantul că nu a solicitat amânarea judecării cauzei, s-a prezentat la toate ședințele și nu a formulat demersuri, amânarea căroră ar duce la tergiversarea judecării cauzei. Prin urmare, încălcarea termenului rezonabil de judecare a cauzei nu îi este imputabil nici în cea mai mică măsură. Totodată a menționat că cauza contravențională nu era deloc complicată, careva martori în cadrul ei nu au fost audiați, astfel ea putea fi finalizată într-o singură ședință. Astfel consideră că, instanța de judecată, fără nici un temei, a tergiversat judecarea cauzei date, din care considerente apreciază mărimea prejudiciului moral ce i-a fost cauzat, la suma de 50 000 lei, ce solicită să fie încasat.

Prin hotărârea din 24 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată înaintată de Sajin Iurie a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 04 august 2020, Sajin Iurie a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 20 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Sajin Iurie și menținută hotărârea din 24 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel, instanțele au reținut în hotărârile sale că, situația lui Sajin Iurie, nu întrunește criteriile și circumstanțele obligatorii prevăzute de Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, pentru a surveni repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei contravenționale.

În această ordine de idei, instanțele au reținut că, instanța nu a admis momente sau situații de stagnare sau inacțiune, cauza fiind examinată în termeni rezonabili, cu acordarea părților a posibilității valorificării dreptului la apărare și acces la justiție. Astfel, instanțele au respins ca fiind neîntemeiate argumentele lui Sajin Iurie precum că el nu ar fi depus careva cereri de amânare pe parcursul examinării cauzei și instanța a tergiversat fără nici un temei judecarea cauzei, deoarece din materialele dosarului rezultă contrariul, majoritatea ședințelor de judecată fiind amânate anume din cauza reclamantului și reprezentantului acestuia.

Analizând circumstanțele speței, instanțele au conchis că Sajin Iurie, nu poate pretinde recunoașterea încălcării dreptului său la examinarea procesului contravențional în termen rezonabil, deoarece o astfel de încălcare nu există.

În această ordine de idei, instanțele au reținut că, datorită modului de derulare a procedurii contravenționale, comportamentului părților în cadrul acestei proceduri, gradul de complexitate a cauzei și interesul urmărit de partea reclamantă, desfășurarea procesului într-o perioadă de aproximativ 2 ani, având loc rejudecarea cauzei după examinarea în instanța de recurs, nu constituie și nu poate fi calificată o perioadă exagerată și îndelungată de examinare a procedurii.

Or, scopul Legii nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a

cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient, de apărare a dreptului la examinarea în termeni rezonabili a procedurilor, în situația în care acest drept se constată ca fiind încălcat exclusiv din vina exponenților Statului, situație neconstată în actuală pricină.

La 21 septembrie 2021, Sajin Iurie a contestat cu recurs decizia din 20 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au aplicat prevederile art.2 alin.3 al Legii nr.87 și au interpretat eronat prevederile art.2 alin.2 al Legii nr.87 din 21 aprilie 2011, precum și au admis erori și încălcări ce au dus la încălcarea dreptului său, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) al Convenției Europene.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 20 mai 2021, expedită părților la 27 iulie 2021 și recepționată de recurent tot la 27 iulie 2021, prin poșta electronică (vol. II, f.d. 187). Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Sajin Iurie, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Sajin Iurie, nu pot duce la admisibilitatea

recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarat de către Săjin Iurie.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Săjin Iurie.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru